

Оқоёна

Ибрatли эртаклар

НОН ҲУРИГА ПУШАЙМОН

БОР эканда, йўқ экан, узок юртада хотини ва фарзандлариндан воз кечиб, сатанг айбон дучор бўлган бир боер киши Бор экан. У сатанг кетидан бошқа шахарга бориб анча йиллар ҳеч нимани ўйламай кайфу сафо билан яшайди. Йиллар ўтиб текис юзлари бужмайибди, қора қошлари оқарибди. Сатанг ёшироғини топиб олиб уни ташлаб кетибди. Муниқлаб қолган чоғида кимсасиз сой ёқасидаги яшил наъматак олдида аста тин олибди, узокларга маънос тикилиб, ўз қилмишидан афсусланибди. Шунда азиз фарзандлари қўлидан бир бурда нон олиб тоғиши жуада истабди. Шу чоқ яшил наъматак тилга кириб, унга:

— Ҳар ким қилса ўзига, деганларидек, сиз энди Болаларнинг қўлидан бир бурда нон ўрнига тоғнингизна пушаймон ейсиз! — дедди.

ҚАЙТАР ДУНЁ

БОР эканда, йўқ экан, хуш ҳаволи қишлоқларнинг биринида юлдузи юлдузига тўғри келган саккиз ўғил-келини бор экан. Улар доим ота-оналарига: «Мехр-муруватли отаюм ва онаюм, унинг тўри — ҳар доим сизларники!» дейишар экан. Ҳалол меҳнат қилишиб, ёруғ дунёга келган ширин ўғилни зўр меҳр билан ўстиришга муваффақ бўлишди. Ақлли ўғил ота-она бағрида камол топиб, яхши ўқиб, улкан қишлоқда Тоҳир боғбон деган номни олибди. Ва у ўзига ўхшаган истарис исик, меҳнат-севар кизга уйланибди. Тўйдан кейин бу ўғил-келини ота-онига таъзим қилишиб бир пайтлар улар айтган гапни қайтаришибди:

— Хурматли отаюм ва онаюм! Бизларнинг ағз-онага давлатимиз сизлар. Бахтимизга юз бил умар кўринилар. Уямизнинг тўри сизники, ҳаммаси сиз учун! — дейишди.

Баҳром МУСЛИМОВ.

АЛИШЕР Навоий комидати Ўзбек Давлат академик Катта театри жуада қўнига қизиларли ва мароқли тадбирларини гувоҳи бўлган. Яқинда бу ерда яна бир хайрли ва қизиларли тадбирлардан бири бўлиб ўтди. Бу ерда шахримизда истиқомат қилаётган турли миллатга мансуб оналарнинг байрами бўлиб ўтди. Унда халқ расми-русумлари ва аънавалари ҳақида, бола тарбияси тўғри-

ни эслади, — дедилар бир пилла чойни менга узаттибди. — Индилобдан кейинги йиллар. Уртақол, ўз аврасини ўзи тортиб, ҳеч ким билан иши бўлмади юрарган кишиларини баъзи галамислар қиллариндир ишга солиб, йўқдан йўқдириб, бечораларнинг шаънига не-не маломатлар ағдиринишди, дейсан. Ана шу йилнинг бобоси раҳматлик Умар ота бой бўлган эмас, уламо ўтган. Мол-дунё эмас, бир уй қотиб бўлган холос. Зинга илхос қўйгани учун уни ҳам бир пайтлар, ўшанда мана шу чойхонада бўлиб ўтган йил-

мен шундай қилмасам уй бошқа одамга ўтиб кетарди. Унда яхши бўлмасди. Бир кун у ерлардан қайтиб келурсиз. Дийдор кўришурмасиз. Ўз чирингизни ёқурсиз, — дедим. Шунда тақсирим:

— Эя уста, тўртга ёғоч, икки пакир лой бўлса битта уй тайёр. Мол йўқолса ўчи тўрлади. Бу битилар неча арслар мобайнида дунёга келган тафаккур маҳсули эди. Жаҳон фани ва маданияти ривожига ҳисса қўшиб келган дурдоналар эди. Галамисларнинг қасди бўлса ўзимдан олмайдики! Китобда не гуноҳ? Фозиллар

жабирдан жонман. Иш йўқ. Тоғдан-туғганимиз тугади. Қозон суғга ташланди. Тўғрисиз, бир бафта уйдан тутун чиқмади. Буни тақсирим кузатиб юрган эканлар, бир кун 3-4 кедоқ эритилган кўй ёни билан бир лудча уни уйга чиқариб юбориб, ўзимни қаққиртирдилар. Қиндим. Ҳол-аҳвол бўлиб, кейин мақсадга ўтдилар:

— Уста, замон оғирлашиб қолди. Узингдан ортсанг орзу-хавас бўлади. Бу ёғин тинч бўлмаганда кейин ким ҳам иморат соларди. Мен сизга битта соғин сиғир олиб берсам, шунинг сутини тамадди қилиб, бола-чақонгиз билан қишдан омон-эсон чиқиб олсангиз, у ёғин бир гел бўлар, — дедилар.

— Бу кетиш бўлса эртага мен ҳам қани юр дейишларини ҳеч гапмас, тақсирим, — дедим.

— Сизларга тегмайди. Булар фақат саводли одамлардан қўчилади, — дедилар.

— Қарзин қандай тўлайман! Олдингизда бекбурд бўлиб қолдирмадан кўркаман, — дедим.

У киши айниқанда кулиб:

— Имонийим бўлса сизга илтимос қилмай ўзим боқам йўқ. Тўғрисин айтсам маъзам йўқ. Табиб ҳар кун қаттич ичиб ётишини буюрди. Сизга қишга етарли ел-хашак ҳам олиб берай. Ҳар кун кекурдури бор кесе қаттич чиқариб турсангиз бас, — дедилар.

Бошларига ташанн тўшганда кейин сиғирнинг пули тўғрисинда ана оғиз очган эдим:

— Уста, қандай хавга борманг. Каттич қинқариб турибсизми!

— Ҳа, тақсирим.

— Уша биринчи қосадаёқ сиғирнинг пулидан қутилгансиз, — деб бу ҳақда қайта оғиз очинга йўл қўймадилар. Кўрдингизми, дунёда қандай меҳрибон, инсофдор киши бўлиши мумкин, инсофдор киши бўлиши мумкин, инсофдор киши бўлиши мумкин, инсофдор киши бўлиши мумкин.

— Уста, қандай хавга борманг. Каттич қинқариб турибсизми!

— Ҳа, тақсирим.

— Уша биринчи қосадаёқ сиғирнинг пулидан қутилгансиз, — деб бу ҳақда қайта оғиз очинга йўл қўймадилар. Кўрдингизми, дунёда қандай меҳрибон, инсофдор киши бўлиши мумкин, инсофдор киши бўлиши мумкин, инсофдор киши бўлиши мумкин.

Турмуш чорраҳаларида

«Қўлингдан келса, яхшилик қил...»

ғилишда меҳ-мулки мусодара этилиб, ўз Украинага сурғун қилинган. Уйини бир ювқисиз беришмоқчи бўлишганди. Шарҳта ўриндан турдим. Ҳей биродарлар, саниқизта болам бор, ўн жон бир уй, бир айвонда тикилиб ётмаган. Агар ҳаққини йўқсиллар даври келган бўлса шу жойини менга берсанлар, деб туриб олдим. Тақсирим уламо эмасдилар, ҳеч нарса деймай менга бир қараш қилдилар. «Шунча қилган яхшиликларини қаммади, энди уй-жойинга кўз тикингизми» дегандек туюлди менга бу қараш. Сир бой бермадим. Сўздан қайтмадим. Ҳар-тутул қўнчилик ёнимни олиб: «Жўрабирдек жон, уй шунга берилиши керак», — деб турди жомодин. Номардлар жомодин чўчир экан-эй, уйини менга хат қилиб беришди.

Эртаси кечкурун тақсиримнинг эшикларини қочқим. Чиқдилар, ҳеч нарса кўрмагандим.

— Келинг уста, қани, уйга марҳамат, — дедилар.

Мен ҳам орқалардан ёш боладек боравердим. Меҳмонхонага кирдим. Чўшка туғиш ўтирдилар-да, фотика ўқиб: «Хизмат уста!» Қандай шамоллар учирди аки уйини кўздан кечиринга қинқилар-ми! Ҳаммаси йўқди. Иш-қилиб йўқини, — дедилар.

— Тақсирим, маъзур тута-сиз. Бу ўтинчи — дунё. Агар

бу китобларга гард юқтирмай, тишининг қавгадга араб келган эди. Биз эса бутун ўз қўлимиз билан хазинани йўқ қилганми. Ана шундай қинқиб маданиятнинг устига тупроқ тортилади-да. Минг йиллик тарихга эга бўлган, фозилу олимларни етиштирган, буюк халқ саводсиз авомга ейланиб қолди. Биз эртага ота-боболаримиз олдинга юз қаролик билан борамизми, — деб кўзларидан дув-дув ёш тўқдилар. — Бу йилги ўша кишининг невараси. Отаси Украинада туғилган. Тақсирининг тупроқлари шу ерда экан, ўз уйларида бандликнинг бажо келтирдилар. Отаси ҳам олим эди, қанақадир янглик очман деб эҳзорланиб, бевақт оламан деб ўтди. Бу йилги шу уллу зотларнинг зурриятидин. Баррака топсин меҳр хурмати банди. Тақсир омакт қилса, уйига меҳмон қачирса: «ё-ё-ё» ўрнида бобосиз, деб, қўрда-қўймай уйига олиб чиқиб кетади.

— Лекин мол-дунё, бирөөнинг ҳақини кўрганда диниётнинг ютадиганлар қамми! — дейман сўзбатин улаб. — Қанинди ҳамма ҳам бирөөнинг ҳақини кўрса.

— Тарбия кўрмаганлар шундай қилади. Тақсирим аяойиб бағри кенг одам эдилар. Қулоқ қилиш бошланганда биз усталарга иш қолмади. Жў-

жабирдан жонман. Иш йўқ. Тоғдан-туғганимиз тугади. Қозон суғга ташланди. Тўғрисиз, бир бафта уйдан тутун чиқмади. Буни тақсирим кузатиб юрган эканлар, бир кун 3-4 кедоқ эритилган кўй ёни билан бир лудча уни уйга чиқариб юбориб, ўзимни қаққиртирдилар. Қиндим. Ҳол-аҳвол бўлиб, кейин мақсадга ўтдилар:

— Уста, замон оғирлашиб қолди. Узингдан ортсанг орзу-хавас бўлади. Бу ёғин тинч бўлмаганда кейин ким ҳам иморат соларди. Мен сизга битта соғин сиғир олиб берсам, шунинг сутини тамадди қилиб, бола-чақонгиз билан қишдан омон-эсон чиқиб олсангиз, у ёғин бир гел бўлар, — дедилар.

— Бу кетиш бўлса эртага мен ҳам қани юр дейишларини ҳеч гапмас, тақсирим, — дедим.

— Сизларга тегмайди. Булар фақат саводли одамлардан қўчилади, — дедилар.

— Қарзин қандай тўлайман! Олдингизда бекбурд бўлиб қолдирмадан кўркаман, — дедим.

У киши айниқанда кулиб:

— Имонийим бўлса сизга илтимос қилмай ўзим боқам йўқ. Тўғрисин айтсам маъзам йўқ. Табиб ҳар кун қаттич ичиб ётишини буюрди. Сизга қишга етарли ел-хашак ҳам олиб берай. Ҳар кун кекурдури бор кесе қаттич чиқариб турсангиз бас, — дедилар.

Бошларига ташанн тўшганда кейин сиғирнинг пули тўғрисинда ана оғиз очган эдим:

— Уста, қандай хавга борманг. Каттич қинқариб турибсизми!

— Ҳа, тақсирим.

— Уша биринчи қосадаёқ сиғирнинг пулидан қутилгансиз, — деб бу ҳақда қайта оғиз очинга йўл қўймадилар. Кўрдингизми, дунёда қандай меҳрибон, инсофдор киши бўлиши мумкин, инсофдор киши бўлиши мумкин, инсофдор киши бўлиши мумкин.

Зиёвуддин ОРИПОВ.

ИМОННИ ЙЎҚОТМАЙЛИК

ЎЗБЕК халқида, қолаверса, шарқ халқларида каттага салом бериш ааздан одат бўлиб келган. Лекин ҳозирги кунда салом бериш ўқда турсин, ўтирган жойини ҳам бермайдиган ёшлар жуада қўнлиги кишини ўйлатади. Яқинда ишдан қайтишимда автобуста чиққандим. Одам кўп, ўриндиқлар банд, шулардан бирини ёшгина иккита қиз ўтиришарди. Кейинги бекатда кекса аёл чикди ва бўшроқ жойга, қизларнинг ёнига бориб турди. Шу пайт автобус қаттиқ силкинди, аёл қизлар томон муниқиб кетди. Шунда қизлардан бири: «Ўзингизни сал ушлаб туринг», деб жерки берди. Онахон эса «Кечир қизим, кечир» деб уэр сўради. Шунда ўзимни тўтолмадим.

— Сиз нега ўзингиздан каттага жой бериш ўрнига бақирасиз, ахир атайлаб қилмадику, унинг устига ёши улуг бўлса, — дедим.

— Қари бўлса автобуста чиқмасин, — деди улардан бири совуққина.

— Қаерда ишлайсизлар? — сўради шунда ўрта ёшлардаги киши.

— Ишламаймиз, талабамиз, — деб жавоб беришди улар. — Нимайди?

— Ана, сизга жавоб.

Икки аёлнинг ўзаро сўзбатини трамвайда эшитиб қолдим. Бири иккинчисига «у кун автобуста чиққандим, ҳамма жой банд, бир талаба йилитининг ёнида турган эдим, бир қари кампир чикди қолди, унга: «Менга жой бермадинг, қари онага жой бергин», десам, бир хўмрайиб қаради-ю индамай ўтираверди», деб шиқоят қилди. Шунда иккинчи аёл «Нима қиласиз, ҳозир баъзи ёшларимиз шундай бўлиб қолишган. Ҳайронман ота-онани, ўқитувчисини ўргатмаганим», деди.

Одам ўз бошидан ўтгандинга билади. Ахир биз ёшлар ҳам бир кун қариймиз, оёқларимиздан мадор кетади. Нахоти шу оддий ҳақиқатни вақтида англамасак? Лекин ҳалиги аёлларнинг гапи хусусида тўхталадиган бўлсам менича иккинчи аёл ҳақ эмас. Амиманки, ҳеч қайси ота-она, ўқитувчи ёшларга «Билганингни қил, катталарга жой берма, жонинг хузуруни ўйла», демаса керак. Бу одамнинг ўзида, виждонига қолган. Агар унинг сўзларидан хулоса чиқарса мактабда ўқиса ўқитувчисини, олийгоҳда ўқиса — домласин айбдор экан-да, ўзининг ақли бор-ку? Қачонгача ўша талаба бошқалардан ақл ўргангади? Майли, ким нима қилса, ўзига қайтади, деган гап бор. Шуларни ўйлаб тенгдошларимга мурожаат қилмоқчи эдим:

Қаерда бўлмайлик, ўзимиздан катталарни ҳурмат қилайлик. Улар билан муомалада яхши муносабатда бўлайлик. Ота-оналаримиз бахтимизга бор бўлишсин, биз фарзандлар уларнинг қозларини ерга қаратмайлик. Ана шунда фарзандлик бурчимизни оқлаган бўламиз. Вазимин бўлайлик. Қадимий удулларимизга риоя қилиб ёши улугларга салом берайлик. Имонни, ифратни йўқотмайлик.

Шоҳида ИМОНҚУЛОВА,
Тошкент шаҳар ўқитувчилар малакасини ошириш илмгоҳи ходимаси.

Ҳикмат—бир ҳовуч олтин

ҲАЁТ КАЛИТИ

- Инсонда Ватан ва унга меҳр бўлиши — ҳаётнинг калитидир.
- Ҳар бир киши Ватанининг нону тузини оқлайди керак.
- Элни танимаган — эр бўлмас.
- Ватанининг осойишталиги — ободонлидир.
- Ватанинг тақдирини — ҳар бир одамнинг тақдириндир.
- Гул — ўз бутасида дуркун.
- Душман истилоси — ватанпарвар юрагини бўйсундира олмайд.
- Илдин билан иши бўлмаган дарахт — теда кунрийди.
- Ватани ҳимой қилган одам — ору номусини ҳимой қилувчиридир.
- Ватани севиш — унга қилнаётган фидокорликдир.
- Гул — ўз бутасида дуркун.
- Душман истилоси — ватанпарвар юрагини бўйсундира олмайд.
- Илдин билан иши бўлмаган дарахт — теда кунрийди.
- Ватани ҳимой қилган одам — ору номусини ҳимой қилувчиридир.
- Ватани севиш — унга қилнаётган фидокорликдир.

Маҳдуба УЛУҒОВА, фахрий муаллима.

НИЯТИ ЎЗИГА ЙЎЛДОШ

АНГИ инсон дунёга келди. У билан буздан бир йилча муқаддас серфаёз, тўқин ёз оқшомида тўю тантана гувоҳлигида бўлиб бўлган янги оила навилининг, бирини оталик шарафиди, иккинчисига эса оиланик саодати насиб бўлди. Янги жигаргўшаларнинг қўнчилири ченсиз кувончга тўлди. Энг қутлуғ қондоннинг сардорлари наоралари фарзандини кўриш. Ўзин авваллик бўлишдан беназир бахтга эришдилар. Эндиликда аждод-авлодларнинг тўрт шажараси бир даврда ҳаёт кечирадилар.

Фаразд туғилган, аввало ота-она, қолаверса энг яқинларнинг зиммаларидан илк бурчалари унга исм қўйиш ҳисобланади. Бу ўзига хос вазифининг йиллар бўйи тарих топан амаллари жамланган.

Халқимиз ааздан ўз орау-умидларини зурриёларига қўйган исмларига ифодалаганлар. Фаразднинг исми ўзига хос маънони ақ эттириб, унинг келажакни ифодалаб беришчи «хосиятга» эга деб тушунилади. Исмларнинг бир туркумда тўлганлик соғ-омон юмга етиши, жасур, паҳлавон бўлиши исталса, бошқа бирларда бахту иқболи порлоқлигини, илми доно, одоли бўлиб улгайиши орау қилинади. Шу билан бирга машхур улуг инсонларга ўхшаб бўлиши истайди, уларнинг исмларига тақдирдан ҳам қўйилади. Яна бир муҳим томони, исм айтишга қулай, ихчам бўлиши, ота-онанинг исмига ҳам монанд келиши эътиборга олинади.

Исмин оиланинг табаррук кесалари, қолаверса ота-оналарнинг илтимосига қура, элга танилган кишилар қўндилар. Биз таърифлаётган юқоридан оилада давом этиб келадиган азалли одатга қура, фаразд-у набиралар жам бўлидилар. Даврадаги тақдирнинг қўнчилиги янги «меҳмонга» ўзича бир исм ўйлаб қўйган бўлса ҳам, падалири бузуқворларнинг бир оғиз сўзларига илҳақ адиллар. Шинам қондан тўқин дастурхонинг энг турдан жой олган, қўша-қаринга табаррук отахону онахонларнинг чехраларидан тур ёғилиб турарди.

Отахон қўларини юмиб, унга қараб талпинаётган беғуб мурғакни хаёлида яна бир тасаввур этиб, биҳиштий ифронин туйди-да:

— Эварамнинг исми Хуршид бўлади, — деди. Утирганлар мамуулик билан «Хуршид, Хуршид...» — деб тақрорладилар.

Кимдир: «Адасининг исми — Ҳамидга монанд бўлибди», — деди. Яна кимдир, Хуршид деган танилти ўзбек шоири борлигини эслади.

Одатдагидек ҳамма отахондан бу исмининг асл маъносини тўшутириб беришларини сукут сақлаб кутшарди. Чўкур тин олган отахон сўз бошладилар:

— Хуршид дегани «Нур, ёруқлик таратувчи машъал». Эваратим исмига монанд бўлиб, ўз ақли заковати билан азгуликларини бунёд этиб одамларга ёғду сочиб, энг таратиб яшасин. Умри боқий бўлиб, бахтларининг бахтисини бўзсин азна нуридийам.

Бундай донолик билан таърифлаб, орау-ният қилиниши барчалани тўданинг истиқболда ким бўлиб етишига ич-ичидан ишонч уйғотди.

Дано халқимиз: «Ҳар кимнинг нияти ўзига йўлдош бўлади», — деди. Ажаб эмаски фараздлар исмида ақс этган барча эрта-умидлар қамолотга етганлариди рўёбга чиқиб, фақат яхшиликлар бахш этса!

Фозилжон ОРИПОВ.

КИМ БЎЛСАМ ЭКАН?

Ўзбекистон ССР Халқ таълими вазирлиги Тошкент шаҳар халқ таълими бошқармаси

26-ҲУНАР ТЕХНИКА БИЛИМ ЮРТИ

1991—1992 ўқув йили учун

ҚУВИДАГИ МУТАХАССИСЛИКЛАР БЎЙИЧА

ЎҚУВЧИЛАР ҚАБУЛ ҚИЛАДИ

ЗАРГАРЛИК, ЧИНИНИ ҚОЛИЧЛОВЧИЛАР, ЧИНИНИ СОРТЛАРГА АЖРАТУВЧИЛАР, ЧИНИГА ҲАЛ БЕРУВЧИЛАР, САНОАТ УСКУНАЛАРИНИ ТАЪМИРЛОВЧИЛАР

Ўқиш муддати 1—3 йил.
БИЛИМ ЮРТИГА 9-11 СИНФНИ ТАМОМЛАГАН ЙИГИТ ВА ҚИЗЛАР ҚАБУЛ ҚИЛИНАДИ.

9-синфини тамомлаган ўқувчилар учун ўқиш муддати 3 йил.

Ўқишга қабул қилинганлар бош-оёқ кийим ва уч маҳал иссиқ оғак билан таъминланадилар.

11-синфини тамомлаган ёшлар учун ўқиш муддати 1 йил бўлиб, 40 сўм стипендия берилади.

Ишлаб чиқариш практикаси вақтида ишлаган иш ҳақининг 50 фоизи ўқувчиларга тўланади.

Билим юртини тамомлаганларга эгналган мутахассислиги ҳақида диплом ва ўрта маълумот ҳақида гувоҳнома берилади.

Билим юртини аъло баҳолар билан битирганлар олий ўқув юртиларига имтиёзли равишда қабул қилинадилар.

ЎҚИШ МУДДАТИ ЎЗЛУКСИЗ МЕХНАТ СТАЖИГА КИРАДИ

ЎҚИШ ЎЗБЕК ВА РУС ТИЛЛАРИДА ОЛИБ БОРИЛАДИ.

Билан юртига кирувчилар қуйдаги ҳужжатларни топширишлари лозим: директор номига ариза, туғилганлиги ҳақида гувоҳнома, турар жойдан маълумотнома, маълумоти ҳақида гувоҳнома, 6 дона расм (3х4), соғлиги ҳақида маълумотнома, таржима ҳол, ота-онанинг иш жойидан маълумотнома.

Манзилимиз: Тошкент шаҳри, С. Раҳимов ноҳияси, Сағбон кўчаси, (17-боши берк кўча, 4-уй, 59, 76, 166-автобусларнинг «Қўштут» бекати). Телефон 40-30-36.

Ўзбекистон ССР Халқ таълими вазирлиги

27-ҲУНАР-ТЕХНИКА БИЛИМ ЮРТИ

қуйдаги мутахассисликлар бўйича

ЎҚУВЧИЛАР ҚАБУЛ ҚИЛАДИ

ЮҚОРИ МАЛАКАЛИ КЕНГ ПРОФИЛДАГИ ҲҒОЧ-СОЗЛИК СТАНОКЧИСИ — ўқиш муддати 1 йил.
ДУРАДГОР — ўқиш муддати 2 — 3 йил.
БАДИЙИ ВА МОДЕЛЛИ МЕБЕЛЬ ДУРАДГОРИ — ўқиш муддати 2 — 3 йил.
ҚУРУВЧИ ДУРАДГОР — ўқиш муддати 2 — 3 йил.
ЖИЛВА БЕРИШ МУТАХАССИСЛИГИ БУЙИЧА БУ. ЕҒҚЧИ — ўқиш муддати 2 — 3 йил.
ПАРДОЗЛОВЧИ, ПЛИТА ҲТҚИЗУВЧИ — МОЗАИКАЧИ — ўқиш муддати 2 — 3 йил.
ТИКУВЧИ — ОПЕРАТОР — ўқиш муддати 2 — 3 йил.

БИЛИМ ЮРТИ 1990 — 91 ЎҚУВ ЙИЛИДАН ТАЖРИБА (эксперименталь) ИШ РЕЖАСИГА ЎТИШИ МУНОСАБАТИ БИЛАН ТАЖРИБА (эксперименталь) ГУРУҲЛАРИГА

ЎҚИШГА ҚАБУЛ ҚИЛАДИ

9 синфини «яхши» баҳолар билан тамомлаган ўқувчилар шу тақриба (эксперименталь) гуруҳларига қабул қилинади.

Билим юрти қабул комиссияси ўқувчилар билан 20 июндан 1 июлгача сўзбат ўтказади. Сўзбатдан муваффақиятли ўтган ўқувчилар-билим юртига муқаддасдан олдин қабул қилинади, шу ўқувчилар 25 августда она тилидан (диктант), математикадан (оғзаки) имтиҳон топшириладилар.

Билим юрти тақриба гуруҳини «яхши» ва «аъло» баҳолар билан тугаллаган ўқувчилар билим юрти қошидаги ўрта-махсус (техникумга) ўқишга қабул қилинадилар.

Билим юртига 9, 11-синф ҳажмида маълумотга эга бўлган 15 ва ундан катта бўлган йилит ва қизлар қабул қилинади. 2—3 йиллик ўқишни тугаллаганларга ўрта маълумот ҳақидаги аттестат билан мутахассислиги тўғрисида диплом берилади.

Ўқувчилар қўнига 3 маҳал беғул оғак, кийим-бош ва ишлаб чиқариш практикаси давридаги меҳнат ҳақининг 50 фоизи билан таъминланадилар.

Билим юртини аъло баҳолар билан битирганлар олий ва ўрта махсус ўқув юртиларига имтиёзли равишда қабул қилинади.

ЎҚИШ МУДДАТИ ИШ СТАЖИГА КИРАДИ.

27-ҳунар-техника билим юрти янги, замонавий бинога жойлашган, шунингдек билим юртида бадийи ҳаваскорлик тўғрисидаги тақдир этилган.

Спорт комплексида бокс, кураш, кара-те, таэквон-до, шахмат, шахка, волейбол секциялари ишлайди.

БИЛИМ ЮРТИДА ВИДЕОФИЛЬМ ХОНАСИ ИШЛАЙДИ.

Билим юрти бошлиги номига қилган аризага қуйдаги ҳужжатлар қўшиб топширилади: туғилганлиги ҳақидаги гувоҳнома ёки паспорт (асли), маълумоти ҳақидаги гувоҳнома (асли), турар жойдан справна, ота ёки онасининг иш жойидан справна, 6 дона фотосурат 3х4 см, 086/у формадagi медицина справнаси.

Билим юрти манзилгоҳи: Тошкент шаҳри, Спутник, 4 мавазе, (19-троллейбус ва 58, 75, 98, 40-автобусларнинг «27-билим юрти» бекати).

Ўзбекистон ССР Халқ таълими вазирлиги

Халқ таълими Бош бошқармаси

